Lieta Nr.C28410612

Lietvedības Nr. CA-0489-14/5

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2014.gada 20.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Gavare

tiesneši L.Volberga un M.Sviķis

ar tiesas sēdes sekretāri S.Ģērmani, tulkiem S.Pronckuti, A.Blanari

piedaloties zvērinātai advokātei Ievai Orupei

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. D/ prasībā pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu, sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 18.jūlija spriedumu daļā, ar kuru noraidīta /pers. D/ prasība par zaudējumu piedziņu 2750,78 EUR apmērā.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausījusies tiesneses L.Gavares ziņojumu, noskaidroja:

konstatēja:

2012.gada 3.augustā /pers. D/ (turpmāk – prasītāja) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, pamatojoties uz Civillikuma 1., 1775., 1779.pantu, cēla prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – atbildētājs) par zaudējumu piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītājai pieder nekustamais īpašums – dzīvoklis /adrese/, (turpmāk – nekustamais īpašums).

Prasītāja kopš 2011.gada oktobra vēlas saņemt no atbildētāja palīdzību saistībā ar nepārtraukto ūdens noplūdi nekustamajā īpašumā. Tikai pēc vairākkārtīgiem lūgumiem, 2012.gada 3.aprīlī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iecirkņa „Daugava" darbinieki veica prasītājas dzīvokļa apsekošanu un konstatēja, ka dzīvoklī esošās kanalizācijas sistēmas bojājumu novēršanai ir nepieciešama vannas istabas un tualetes telpas pilnīga sienu flīzējuma demontāža. Iecirkņa „Daugava" darbinieks norādīja, ka visi pieteiktie remontdarbi tiek veikti rindas kārtībā, līdz ar to prasītājas dzīvoklī flīžu demontāžu un remontdarbus, varēs veikt tikai aptuveni pēc diviem mēnešiem – jūnijā.

Tā kā prasītājas dzīvoklis, ūdens noplūdes dēļ, atradās avārijās stāvoklī un ūdens noplūde turpinājās, prasītāja nevarēja gaidīt divus mēnešus, kad ieradīsies atbildētāja norīkotais santehniķis. Lai veiktu steidzamos darbus, prasītāja pieaicināja SIA „Biznesa servisa grupa", par ko samaksāja 180 LVL.

Norāda, ka par materiāliem, kas bija nepieciešami remontdarbu veikšanai, strādniekam par citu papildus remontdarbu veikšanu, lai vannas istaba un tualete varētu pilnībā funkcionēt, prasītāja samaksāja 2312,34 LVL.

Norāda, ka atbildētāja vilcināšanās dēļ, un, nepārtrauktās ūdens noplūdes dēļ, prasītājai bija jāveic neparedzēti remontdarbi, par kuriem samaksāti 2492,34 LVL, kurus prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja.

2013.gada 22.februārī tiesā iesniegts prasības papildinājumi, kuros prasītāja norāda, ka apsaimniekotāja ieilgušās bezdarbības dēļ, radīti reāli zaudējumi, jo bojāto stāvvadu un ūdens noplūdes dēļ, vajadzējis veikt neparedzētus remontdarbus vannas istabas telpā Nr.4, telpā Nr.5 un telpā Nr.2.

Prasītājas zaudējumus 2492,34 LVL veido maksa par stāvvadu demontāžu, betona pārseguma demontāžu, stāvvadu montāžu, skaitītāju uzstādīšanu, žāvētāja montāžu, žāvētāja pieslēgumu un transporta izdevumi 180 LVL; samaksa fiziskām personām, kas

veica remontdarbus, piemēram: flīžu demontāžu, reģipša sienu demontāžu, koka skaidu grīdas demontāžu, būvgružu savākšanu, griestu sagatavošanu, betona grīdas gruntēšanu u.c., 750 LVL; izdevumi par materiālu iegādi: iekšējās kanalizācijas caurules, montāžas līme, līkumi, stiprinājumi, uzmavas, caurules, skrūves, montāžas putas, blīves, mērlentes, PVL leņķi, galda virsmas blīvējums, špaktelis, špakteles lāpstiņas, silikons, krāsu tonēšana u.c. 812,90 LVL, grīdas un sienu flīzes 443,80 LVL, spogulis un tā piegriešana 36,28 LVL, vanna, vannas sifons u.c. 269,36 LVL.

2012.gada 12.septembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums, norādot, ka prasību neatzīst pilnā apmērā, jo saskaņā ar 2000.gada 21.novembra Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma (turpmāk – Līgums) 6.1.3.punkta noteikumiem, atbildētāja pienākums ir veikt komunikāciju kārtējos remontus, ko atbildētājs arī bija gatavs nekavējoties veikt. Tā kā prasītāja atteicās nodrošināt piekļuvi bojātajam stāvvadam, atbildētājs 2012.gada 13.aprīlī prasītājai nosūtīja vēstuli Nr.10-3/7735, kurā norādīja, ka prasītājai ir pienākums nodrošināt iespēju pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamas mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, normālai funkcionēšanai. Minētais pienākums noteikts Līguma 5.1.3. punktā. Ņemot vērā, ka pieeja plīsušajam stāvvadam, netika savlaicīgi nodrošināta, remontdarbi veikti laika posmā no 16. līdz 19. aprīlim.

2012.gada 30.maijā atbildētājs saņēmis prasītājas 2012.gada 28.maija iesniegumu par zaudējumu 1742,34 LVL atlīdzināšanu saistībā ar veiktajiem remontdarbiem. Izvērtējot iesniegumu par zaudējumu 1742,34 LVL segšanu, 2012.gada 13.augustā prasītājai nosūtīta vēstule Nr.1-1a/17381, norādot, ka 2012.gada 5.jūnijā atbildētāja pārstāvji veica pagraba telpas zem prasītājas dzīvokļa atkārtotu apsekošanu. Apsekošanā kanalizācijas stāvvada bojājumi netika konstatēti, kas liecina par veiktā kanalizācijas stāvvada bojātā posma nomaiņas kvalitatīvu izpildi. 2012.gada aprīlī veiktie remontdarbi tika izpildīti prasītājas klātbūtnē. Atbildētāja 2012.gada 20.aprīļa atbildes vēstulē Nr.1?3/8283, kurā minēts, ka darbi izpildīti 2012.gada 16.aprīlī, tika neprecīzi atspoguļota informācija, jo pēc būtības darbi tika uzsākti 2012.gada 16.aprīlī, bet pabeigti 2012.gada 19.aprīlī. Izskatot iesnieguma pielikumā esošo maksājumu dokumentu kopijas, konstatēts, ka neviens no izlietotajiem materiāliem nav nepieciešams, lai nomainītu kanalizācijas stāvvadu, turklāt veiktais remonts iepriekš nav saskaņots ar atbildētāju, kā to paredz Līguma 5.2.4.punkta noteikumi.

Atbildētājs lūdz noraidīt prasību par zaudējumu piedziņu.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 18.jūlija spriedumu prasība pamierināta daļēji. Pirmās instances tiesa nosprieda piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai radītos zaudējumus 559,08 LVL apmērā un tiesvedības izdevumus 96,36 LVL apmērā. Pārējā daļā prasība par zaudējumu piedziņu 1933,26 LVL apmērā noraidīta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda, ka dzīvoklis /adrese/, pieder prasītājai, bet atbildētājs ir ēkas apsaimniekotājs. Nav strīda arī par to, ka puses ir noslēgušas apsaimniekošanas līgumu. Pastāv strīds par to, kurš vainojams pie zaudējumu nodarīšanas, kā arī pastāv strīds par nodarīto zaudējumu apmēru.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2000.gada 21.novembra dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums apstiprina, prasītājas un atbildētāja tiesisko attiecību pastāvēšanu. Atbildētājs nav apstrīdējis, ka ir šī līguma saistību tiesību pārņēmējs. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka pušu noslēgtais dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums atbilst Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma būtiskajām sastāvdaļām. Līgums nav apstrīdēts un līdz ar to, kā spēkā esošs tas, atbilstoši Civillikuma 1587.panta noteikumiem, ir saistošs abām līgumslēdzējām pusēm.

Vērtējot atbildētāja pienākumus, kas izriet no minēta līguma, pirmās instances tiesa atsaukusies uz līguma 6.1.3.punktu – atbildētājam ir pienākums veikt dzīvojamās mājas vispārējās apskates un iekārtu profilaktisko apkopi, kā arī kārtējo remontu dzīvojamās mājas tehniskās ekspluatācijas noteikumos paredzētajā kārtībā un saskaņā ar apstiprināto tāmi.

Vērtējot prasības pieteikumā izteiktos apgalvojumus, pirmās instances tiesa, atzinusi, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 104.panta pirmajai daļai, prasītāja nav iesniegusi pierādījumus izteiktajam apgalvojumam, ka vairākkārt laikā no 2011.gada rudens informējusi atbildētāju par noplūdi viņai piederošā dzīvokļa vannas istabā un lūgusi atbildētājam novērst bojājumus.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītāja informējusi atbildētāju par noplūdi dzīvoklī sākot no 2012.gada 26.marta, minētais apstiprinās ar lietas materiāliem pievienoto prasītājas 2012.gada 26.marta iesniegumu atbildētājam.

Tāpat pirmās instances tiesa atzinusi, ka nav guvis apstiprinājumu prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs ir vilcinājies novērs prasītājas dzīvokļa vannas istabā esošo noplūdi, tā kā lietas materiāliem pievienotais akts Nr.10-24/3807 apstiprina, ka prasītājas dzīvokļa apskate veikta 2012.gada 3.aprīlī.

Izvērtējusi minēto aktu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka 2012.gada 3.aprīļa apsekošanas aktā, ko prasītāja apstiprinājusi ar savu parakstu, mājas pagrabā konstatēta noplūde no prasītājas dzīvokļa caurulēm vannas istabā. Komisija nolēmusi, lai noskaidrotu noplūdes iemeslu un novērstu cauruļu bojājumus, nepieciešams veikt dzīvokļa flīžu demontāžu vannas istabā no sienām un noņemt vannu.

No atbildētāja paskaidrojumiem, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājs atzīst veikto darbu nepieciešamību, lai nodrošinātu piekļuvi stāvvadam un veiktu ūdens noplūdes novēršanu. Tāpat pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītāja nav apstrīdējusi faktu, ka aktā norādītos vannas istabas flīžu un vannas demontāžas darbus atbildētājam nebija iespējas veikt nekavējoties un tāpēc prasītāja šos darbus, pieaicinot darbu izpildītājus, veikusi par saviem līdzekļiem. Ņemot vērā minētos apstākļus, pirmās instances tiesa atzinusi, ka noticis prasītājas un atbildētājas saskaņojums minēto darbu veikšanai.

Vērtējot atbildētāja pienākumu zaudējumu atlīdzināšanai, pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civillikuma 1775.pantu un nepieciešamību iegūt pierādījumus, kas apstiprina zaudējumu atlīdzības priekšnosacījumu pastāvēšanu: tiesību aizskārēja neattaisnojama darbību, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; zaudējumu esamību; cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda par to, ka prasītājai radušies izdevumi saistībā ar flīžu un vannas demontāžu. Lai gan atbildētājs prasību šai daļā neatzīst, norādot, ka prasītāja nav iesniegusi aprēķinus par izdevumiem, kas saistīti tieši ar šo

darbu veikšanu, tiesa atzīst, ka ievērojot iepriekš konstatētos apstākļus ir pamats prasības apmierināšanai šajā daļā. Ir konstatējama atbildētāja bezdarbība – atzīstot, ka nevarēja nekavējoties veikt demontāžas darbus, kā arī cēloniskais sakars starp šo bezdarbību un prasītājas zaudējumiem – izdevumiem, kas bija jāveic par nepieciešamajiem demontāžas darbiem.

Pirmās instances tiesa uzklausījusi lieciniekus /pers. E/ un /pers. F/, atzinusi par vispārzināmu faktu, kas neprasa papildus pierādījumus, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai, konkrētajā gadījumā vannas istabas flīzējuma atjaunošanai pēc to demontāžas, nav iespējams pielīmēt atpakaļ noņemtās flīzes. Tāpat pirmās instances tiesas ieskatā, telpas atjaunošana līdzvērtīgā stāvoklī nav iespējama nomainot tikai daļu no sienu flīzējuma.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītājas izdevumi, kas radušies par dzīvokļa remontdarbu tāmē norādītajām pozīcijām: betona pārseguma demontāža, flīžu demontāža, būvgružu savākšana un izvešana, sienu apdare ar vienkrāsainām keramikas flīzēm – kopā 559,08 LVL, ir zaudējumi, kas prasītājai radušies atbildētāja bezdarbības rezultātā un ir atlīdzināmi.

Vērtējot 2013.gada 3.aprīļa uzdevuma līgumu par remontdarbu veikšanu prasītājas dzīvoklī, kas noslēgt starp prasītāju un /pers. F/ un maksājuma dokumentus, pirmās instances tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1770., un 1772.pantu atzinusi, ka prasītājai pastāvot nepieciešamībai apmaksājot tāmē norādītos darbus ir cēlies zaudējums, līdz ar to prasība daļā par zaudējumu 559,08 LVL piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka pārējā daļā prasība par zaudējumu piedziņu 1933,26 LVL apmērā nav pamatota un ir noraidāma.

Vērtējot zaudējumu piedziņu noraidāmajā daļā, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka no namu pārvaldes „Krasts" darba uzdevumu-atskaitēm redzams, ka 2012.gada 16.aprīlī /adrese/, veikta ūdensvada atslēgšana, kanalizācijas stāvvada demontāža, caurumu kalšana betona pārsegumā, kanalizācijas stāvvada nomaiņa līdz pagrabam. Darba vietas sagatavošana ūdens padeves atjaunošanai, kā arī pārbaudīts stāvvada blīvējums. Savukārt 2012.gada 19.aprīlī veikta blīvējuma vietas blīves maiņa. Liecinieki /pers. E/ un /pers. F/ tiesas sēdē apstiprināja, ka atbildētājs veicis kanalizācijas stāvvada nomaiņu prasītājas dzīvoklī.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem apstiprināts, ka atbildētājs izpildot apsaimniekošanas līgumā noteikto pienākumu veicis ūdens noplūdes novēršanu.

Vērtējot liecinieku /pers. I/, /pers. E/ un /pers. F/ liecības, pirmās instances tiesa atzinusi, ka apstiprinājies prasītājas apgalvojums, ka bojātas bija arī ūdensvada caurules dzīvokļa stāvvadā un tāpēc prasītājas pieaicinātais SIA „Biznesa servisa grupa" veicis cauruļu nomaiņu. Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka akts, kas apstiprinātu ūdensvada cauruļu nomaiņu, nav ticis sastādīts.

Lietas izskatīšanas laikā noskaidrots, ka prasītāja nenoliedz faktu, ka nav veikusi saskaņojumu ar atbildētāju ūdensvada stāvvada cauruļu nomaiņai.

Vērtējot minēto apstākli, pirmās instances tiesa atsaukusies uz apsaimniekošanas līguma 5.2.4.punktu – dzīvokļa īpašniekam ir tiesības pēc saskaņošanas ar mājas pārvaldnieku veikt neatliekamos dzīvojamās mājas remonta darbus, kuri jāveic mājas pārvaldniekam, pieprasot par to vienlaicīgi samazināt maksu par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu (izpildot darbus pieņem mājas pārvaldnieka nozīmēta komisija).

Pirmās instances tiesa atzinusi par nepietiekamām prasītājas pieaicināto liecinieku liecības fakta konstatācijai, ka cauruļvadu nomaiņa notikusi, jo caurules bijušas bojātas (sarūsējušas, sūcies ūdens).

Pie minētā slēdziena pirmās instances tiesa nonākusi, jo liecinieks /pers. I/ nav apsekojis dzīvokli, bet tikai sastādījis tāmi. Pie tam liecinieki nav sertificēti eksperti, un tiesai nav iesniegti jebkādi citi pierādījumi, kas dotu pamatu atzīt viņu kompetenci dotajā jautājumā. Turklāt ūdensvada stāvvada bojājuma konstatācijā nav piedalījies atbildētāja pārstāvis, kā arī atbildētājs nav piedalījies SIA „Biznesa servisa grupa" izpildīto darbu pieņemšanā.

Pirmās instances tiesa, ievērojot to, ka prasītāja neievērojot apsaimniekošanas līguma 5.2.4.punktā noteikto pienākumu, nav veikusi remontdarbu saskaņošanu ar atbildētāju, kā arī nav pieaicinājusi atbildētāju piedalīties darbu pieņemšanā, atzinusi, ka prasība par zaudējumiem, kas radušies saistībā ar cauruļu nomaiņu un kas ir norādīti SIA „Biznesa servisa grupa" tāmē un darbu pieņemšanas aktā nav pierādīta.

Vērtējot atbildētāja pienākumu atlīdzināt prasītājai zaudējumus, kas saistīti ar ūdensvada cauruļu nomaiņu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem nav neapstrīdami apstiprināts fakts, ka caurules ir bijušas bojātas un tieši tāpēc notikusi ūdens noplūde, nav pamata arī konstatēt, ka atbildētājs pieļāvis prettiesisku bezdarbību. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka par pārējiem izdevumiem, kas prasītājai radušies par remontdarbu izdevumu tāmē norādītajiem darbiem nav konstatējami zaudējumu atlīdzības priekšnosacījumi.

Atsaucoties uz Civillikuma 1776.pantu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka no lietai pievienotā prasītājas dzīvokļa plāna un prasītājas pievienotajām fotogrāfijām, redzams, ka vanna novietota neatbilstoši plāna rasējumam. Minēto faktu apstiprināja arī prasītājas pārstāve tiesas sēdē. 2012.gada 3.aprīļa apsekošanas akts un prasītājas pieaicināto liecinieku /pers. E/ un /pers. F/ liecības apstiprina, ka prasītājas dzīvoklī piekļuvi stāvvadam liedza sienas un vanna. Tādējādi secināms, ka atbildētāja nav ievērojusi apsaimniekošanas līguma 5.1.3.prasības – nodrošināt pieeju dzīvoklī esošo komunikāciju daļu apsekošanai. Pirmās instance tiesas ieskatā, minētais apstāklis liedza pašai prasītājai savlaicīgi konstatēt dzīvoklī esošā stāvvada noplūdi un pieprasīt noplūdes novēršanu.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītāja nav ievērojusi pienācīgu rūpību, lai nepieļautu zaudējumu rašanos, tā kā ar lietā esošajiem pierādījumiem nav konstatējams laiks, no kura notika noplūde stāvvadā, kā arī nav kompetentas personas atzinuma, ka dzīvokļa bojājumi (izņemot demontāžas radītos bojājumus) notikuši ūdens noplūdes no stāvvada rezultātā.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka lietā nav konstatējami nepieciešamie priekšnoteikumi prasības par zaudējumu 1933,26 LVL apmērā apmierināšanai, līdz ar to prasība šajā daļā ir noraidāma.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam, prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus no neatmaksātās parāda pamatsummas, norādot to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1765.pantam likumiskie procenti nosakāmi seši procenti no simta gadā.

Par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 18.jūlija spriedumu prasītāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu noraidītajā daļā par zaudējumu piedziņu 1933,26 LVL apmērā.

Pārējā daļā spriedums stājies likumīgā spēkā.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka pirmās instances konstatējusi, ka par ūdensvada cauruļu nomaiņu nav sastādīts akts, lai gan ar tiesas sēdē nopratināto liecinieku liecībām apstiprinās prasītājas apgalvojums, ka bojātas bija arī citas ūdensvada caurules dzīvokļa stāvvadā. Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem nav neapstrīdams fakts, ka caurules ir bijušas bojātas.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa nonākusi pretrunā, jo pat, ja tiktu sastādīts akts par cauruļu bojājumu konstatāciju, tas netiktu atzīts par pietiekamu, jo to būtu sastādījuši liecinieki, kuri nav sertificēti eksperti.

Norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā liecinieku liecības, kas saskaņā ar Civilprocesa likumu ir viens no pierādīšanas veidiem. Norāda, ka liecinieki apliecināja, ka caurules ir bijušas bojātas, kā arī atbildētājs savās 2012.gada 20.aprīļa un 2013.gada 26.jūnija atbildes vēstulēs to ir apstiprinājis, ka prasītājai piederošā dzīvoklī tika veikti kanalizācijas sistēmas remontdarbi un notekūdeņu noplūde ir novērsta.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka prasītāja nav ievērojusi apsaimniekošanas līguma 5.1.3.punkta prasības, līdz ar to minētais liedzis prasītājai savlaicīgi konstatēt dzīvoklī esošā stāvvada noplūdi un pieprasīt noplūdes novēršanu. Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka caurules varēja tikt labotas arī no pagraba telpas, ko atbildētājs neizdarīja, bet remontdarbus veica tieši SIA ,,Biznesa servisa grupa" darbinieks.

No iepriekš minētā ir secināms, ka tikai prasītājai ir pienākums, paziņot, maksāt, saskaņot, bet atbildētājam ir tikai tiesības. Taču saskaņā ar apsaimniekošanas līguma 6.1.3.punktu apsaimniekotājam ir pienākums veikt dzīvojamās mājas vispārējās apskates un iekārtu profilaktisko apkopi, kā arī kārtējo remontu dzīvojamās mājas tehniskās ekspluatācijas noteikumos paredzētajā kārtībā un saskaņā ar apstiprināto tāmi.

Norāda, ja atbildētājs būtu veicis savlaicīgi apsaimniekošanas līgumā pielīgtos pienākumus un būtu veicis kanalizācijas sistēmas kārtējos remontdarbus, šāda situācija nebūtu notikusi un prasītājai nevajadzētu veikt neparedzētos remontdarbus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka pirmās instances tiesa nav vispusīgi pārbaudījusi un novērtējusi visus lietas faktiskos apstākļus. Sprieduma motīvu daļā nav izanalizējusi un ņēmusi vērā abu pušu iesniegtos pierādījumus, liecinieku liecības, paskaidrojumus un nav argumentējusi, kādēļ tā devusi priekšroku atbildētāja mutiskajiem paskaidrojumiem un atzinusi viņa sniegtos faktus par pierādītiem, bet nav atzinusi par pierādītu prasītājas teikto, tādējādi pārkāpjot Civilprocesa likuma 97. un 193.panta piekto daļu.

Prasītāja lūdz tiesu atcelt Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2013.gada 18.jūlija spriedumu noraidītajā daļā.

Tiesas sēdē prasītāja uzturēja prasību un apelācijas sūdzību uz tajā izteiktajiem pamatiem.

Atbildētāja pārstāve zvērināta advokāte Ieva Orupe apelācijas sūdzību neatzina, norādot, ka pirmās instances tiesa pamatoti noraidījusi prasību daļā par SIA ,,Biznesa servisa grupa" veiktajiem darbiem, jo tāmē nav darbu pieņemšanas un nodošanas akts, līdz ar to izdevumi lietā faktiski nav pierādīti. Turklāt darbi nav saskaņoti ar atbildētāju. Paskaidroja, ka faktiski nevar vērtēt vai remontdarbi ir notikuši tādā apjomā kā norādīts prasības pieteikumā. Arī nopratinātie liecinieki atzina, ka nav iespējams precīzi pateikt vai bija nepieciešama otra stāvvada nomaiņa. Pirmais stāvvads bija apsekots 2012.gada 3.aprīlī, kad atbildētājs konstatēja problēmu, pēc tam ir sastādīti akti, par to, ka problēma pagrabā tika novērsta. Nav pamatota prasība daļā par izdevumiem, kas radušies sakarā ar spoguli un tā piegriešanu, vannas un vannas sifona iegādi, jo to tie nav uzskatāmi par nepieciešamiem izdevumiem. Uzskata, ka pirmās instances spriedums pārsūdzētajā daļā ir pamatots.

Motīvu daļa

Noklausoties lietas prasītājas un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība un apelācijas sūdzība nav pamatotas un tāpēc noraidāmas.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izvērtējot lietā nodibinātos faktus kopsakarā ar lietā esošajiem un iztiesāšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kurus apelācijas instances tiesa novērtēja, atbilstoši Civilprocesa likuma 97. panta prasībām, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas minētā sprieduma motivācijai.

Tāpat Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Ar 2014.gada 1.janvāri visi norēķini Latvijā notiek *euro* valūtā, summas, kas pirmās instances tiesas spriedumā norādītas latos, tiek aprēķinātas un norādītas tikai *euro* pēc Latvijas bankas noteiktā kursa 1 EUR=0,702804 LVL.

Prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi prasības noraidītajā daļā par zaudējumu piedziņu 2750,78 EUR apmērā.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja, izmantojot SIA ,,Biznesa servisa grupa" pakalpojumus, savā dzīvoklī veikusi kanalizācijas stāvvada nomaiņu, pēc tam veicot vannas istabas labiekārtošanu, pērkot materiālus un par veiktajiem darbiem samaksājusi 2750,78 EUR.

Lietā ir strīds par to, vai pie apstākļiem, kad cauruļvadu apsekošanā un bojājumu konstatācijā prasītājas dzīvoklī nav piedalījies apsaimniekotājs un prasītāja minētos remontdarbus veikusi bez saskaņošanas ar atbildētāju, atbildētājam ir pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka pirmās instances tiesa nonākusi pretrunā, jo pat, ja tiktu sastādīts akts par cauruļu bojājumu konstatāciju, tas netiktu atzīts par pietiekamu, jo to būtu sastādījuši liecinieki, kuri nav sertificēti eksperti. Norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā liecinieku liecības, kas saskaņa ar Civilprocesa likumu ir viens no pierādīšanas veidiem.

Civillietu tiesu kolēģija apelācijas iesniedzējas argumentus atzīst par nepamatotiem, jo prasītāja nepierādīja, ka būtu uzaicinājusi vai paziņojusi atbildētāja pārstāvim, tāpat atbildētājs nav piedalījies izpildīto darbu pieņemšana. Pirmās instances tiesa jau ir devusi novērtējumu visiem šiem argumentiem un vērtējusi liecinieku liecības un šiem pierādījumiem apelācijas instance ir pievienojusies.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja neiekrīt pirmās instances tiesai, ka prasītāja atbilstoši apsaimniekošanas līguma 5.1.3.punktam nav nodrošinājusi atbildētājam piekļuvi dzīvoklī esošo komunikāciju daļu apsekošanai. Ja atbildētājs, atbilstoši apsaimniekošanas līguma 6.1.3.punktam, būtu veicis savlaicīgi apsaimniekošanas līgumā pielīgtos pienākumus un būtu veicis kanalizācijas sistēmas kārtējos remontdarbus, prasītājai nevajadzētu veikt neparedzētos remontdarbus.

Civillietu tiesu kolēģija minētos argumentus atzīst par nepamatotiem.

Lietā nav strīda, ka starp pusēm 2000.gada 21.novembrī noslēgts dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums, kas atbilstoši Civillikuma 1587.panta noteikumiem, ir saistošs abām līgumslēdzējām pusēm.

Saskaņā ar apsaimniekošanas līguma 6.1.3.punktu mājas pārvaldnieks apņems veikt dzīvojamās mājas vispārējās apskates un iekārtu profilaktisko apkopi, kā arī kārtējo remontu dzīvojamās mājas tehniskās ekspluatācijas noteikumos paredzētajā kārtībā un saskaņā ar apstiprināto tāmi.

Ar lietas materiālos esošo prasītājas 2012.gada 26.marta iesniegumu apstiprinās, ka prasītāja vērsusies pie atbildētāja ar lūgumu konstatēt un fiksēt ūdens noplūdi viņas nekustamajā īpašumā.

Savukārt ar SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks" iecirkņa ,,Daugava" 2012.gada 3.aprīļa apsekošanas aktu Nr.10-24/3807 apstiprinās, atbildētājs saņemot 2012.gada 26.marta iesniegumu, veicis apsekošanu prasītājas nekustamajā īpašumā un konstatējis, ka, lai noskaidrotu noplūdes iemeslu un novērstu cauruļu bojājumus, nepieciešams veikt dzīvokļa flīžu demontāžu no sienām vannas istabā un noņemt vannu.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājas nekustamā īpašuma apsekošana 2012.gada 3.aprīlī notikusi, atbilstoši apsaimniekošanas līguma 6.1.3.punktam, līdz ar to prasītājas iebildumus par to, ka atbildētājs nepilda uzņemtās saistības, kas izriet no apsaimniekošanas līguma, atzīst par nepamatotiem.

Ar apsaimniekošanas līguma 5.1.3.punktu dzīvokļa īpašnieks apņemas nodrošināt attiecīgajām amatpersonām un speciālistiem pieeju viņa dzīvoklī esošo komunikāciju daļu apsekošanai un darbību izpildīšanai, kas nodrošina komunikāciju normālu funkcionēšanu.

Arī Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 7.punkts noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums nodrošināt iespēju dzīvokļu īpašnieku kopības vai pārvaldnieka pilnvarotiem speciālistiem veikt dzīvokļa īpašumā darbības, kas nepieciešamas ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistītu komunikāciju, būvkonstrukciju un citu elementu ierīkošanai un normālai funkcionēšanai, kā arī nodrošināt iespēju apsekot atsevišķo īpašumu.

Ar lietas materiālos esošo atbildētājas 2012.gada 20.aprīļa vēstuli prasītājai uz 2012.gada 26.marta iesniegumu apstiprinās, ka prasītāja jau 2012.gada 13.aprīlī tika informēta par 2012.gada 3.aprīļa apsekošanas rezultātiem un nepieciešamību nodrošināt piekļuvi dzīvoklī esošajam koplietošanas ūdensvadam un kanalizācijas sistēmai.

Tāpat no atbildētājas 2012.gada 20.aprīļa vēstules izriet, ka 2012.gada 16.aprīlī prasītājas dzīvoklī veikti kanalizācijas sistēmas remontdarbi un notekūdeņu noplūde tika novērsta. Atbildētāja savos rakstveida paskaidrojumos precizējis, ka darbi faktiski tika pabeigti 2012.gada 19.aprīlī.

Ar lietas materiālos esošo SIA ,,Krasts" 2012.gada 16.aprīlī sagatavoto darba uzskaites-atskaites tabulu apstiprinās 2012.gada 20.aprīļa vēstulē norādītais, ka prasītājas dzīvoklī veikti stāvvada remontdarbi un ūdens noplūde novērsta.

Ar liecinieku /pers. I/, /pers. E/ un /pers. F/ liecībām apstiprinājies prasītājas apgalvojums, ka bojātas bija arī ūdensvada caurules dzīvokļa stāvvadā prasītājas dzīvoklī.

Kā jau minēts, lietā nav strīda par to, ka minētos remontdarbus veikusi pati prasītāja.

Atbilstoši apsaimniekošanas līguma 5.2.4.punktam dzīvokļa īpašniekam ir tiesības pēc saskaņošanas ar mājas pārvaldnieku veikt

neatliekamos dzīvojamās mājas remonta darbus, kuri jāveic mājas pārvaldniekam, [..].

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja neievērojot apsaimniekošanas līguma 5.2.4.punktā noteikto pienākumu, nav veikusi remontdarbu saskaņošanu ar atbildētāju, kā arī nav pieaicinājusi atbildētāju piedalīties darbu pieņemšanā, jo šādus pierādījumus prasītāja nav iesniegusi.

No apelācijas sūdzības satura izriet, ka prasītāja atzīst, ka viņas pienākums bija saskaņot ar mājas pārvaldnieku neatliekamo remontdarbu veikšanu.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotiem prasītājas iebildumus attiecībā uz to, ka atbildētājs nepilda ar apsaimniekošanas līgumu uzņemtās saistības. Civillietu tiesu kolēģija norāda, ka tiesiskā darījumā abām pusēm ir gan tiesības, gan pienākumi, kurus atbildētāja nav pienācīgā kārtā izpildījusi un tieši apsaimniekošanas līguma 5.1.3. un 5.2.4.punktu, kas konkrētajā gadījumā ir būtisks apstāklis, vērtējot atbildētāja pienākumu atlīdzināt prasītājai radušos zaudējumus.

Vērtējot zaudējumu atlīdzības pienākumu, atbilstoši Civillikuma 1775.pantam nepieciešams iegūt pierādījumus, kas apstiprina zaudējumu atlīdzības priekšnosacījumu pastāvēšanu: tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; zaudējumu esamība; cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja apelācijas instances tiesā nav iesniegusi jaunus pierādījumus, kas būtu par pamatu pirmās instances tiesas spriedumā norādītos argumentus vērtēt savādāk un atzīst, ka prasība par zaudējumiem, kas radušies saistībā ar cauruļu nomaiņu, kas ir norādīti SIA „Biznesa servisa grupa" tāmē un darbu pieņemšanas aktā, nav pierādīta.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Ņemot vērā, ka prasītājas dzīvoklī esošo cauruļvadu apsekošanā pirms SIA „Biznesa servisa grupa" darbu uzsākšanas nepiedalījās atbildētāja pārstāvis, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesa argumentu, ka ar tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem nav neapstrīdami apstiprināts fakts, ka caurules ir bijušas bojātas un tieši tāpēc notikusi ūdens noplūde, tāpēc nav pamata konstatēt, ka atbildētājs pieļāvis prettiesisku bezdarbību.

Nav strīda par to, ka prasītājai radīti zaudējumi, taču Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka lietā nav pierādīts cēloniskais sakars starp prasītājai radītajiem zaudējumiem un atbildētāja prettiesisko rīcību, proti, prasītāja nav pierādījusi, ka SIA „Biznesa servisa grupa" veiktie darbi bija nepieciešami.

Civillikuma 1775.pants noteic, ka katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina.

Prasītāja lietas materiāliem pievienojusi kvītis un čekus, kas apstiprina viņas izdevumus, taču pārbaudot minētos pierādījumus, Civillietu tiesu kolēģija konstatē, ka starp veiktajiem pirkumiem ir arī tādi, piemēram, spoguļa iegāde un piegriešana, vannas un vannas sifona iegāde, kas neattiecas uz stāvvadu remontu un sākotnējā stāvokļa atjaunošanu vannas istabā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājam nav pienākums atlīdzināt prasītājai zaudējumus, kuri nav bijusi nepieciešami.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā apelācijas sūdzībā norādītā argumentācija nerada pamatu lietas faktiskos apstākļus vērtēt atšķirīgi no pirmās instances tiesas norādītā vai piemērot tiem citas normas, tāpēc nepamatots ir apelācijas sūdzības iesniedzējas arguments par to, ka pirmās instances tiesa nav vispusīgi pārbaudījusi un novērtējusi visus lietas faktiskos apstākļus un pārkāpusi Civilprocesa likuma 97. un 193.panta piekto daļu.

Pirmās instances tiesa vispusīgi pārbaudījusi lietas materiālus un devusi pareizu juridisko novērtējumu lietā esošajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no prasītājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kurus veido pasta izdevumi 3,10 EUR apmērā.

Civilprocesa likuma 204^1. pants nosaka, ka tiesa, taisot spriedumu par naudas summas un tiesāšanās izdevumu piedziņu, nosaka termiņu, kas nevar būt garāks par desmit dienām, sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 204^1., 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a :

/pers. D/ prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu 2750,78 EUR apmērā, noraidīt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,10 EUR (trīs *euro* un 10/100) apmērā.

Noteikt /pers. D/ termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Noteikt, ka dokuments, kas apliecina ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā, jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums teksts sagatavots 2014.gada 9.maijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese *(paraksts)* L.Gavare

Tiesneši *(paraksts)* L.Volberga

(paraksts) M.Sviķis